

άκκουζατα ἐπίρρ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκκονζάτος.

Κατὰ τρόπον ρητὸν καὶ ὡρισμένον ἐκ τῶν προτέρων, ἐν τῇ χαρτοπαιξίᾳ καὶ τῷ σφαιριστηρίῳ : *Παιζοντες ἀκκουζατα* (έκαστος ἐκ τῶν παιζόντων δρίζει προκαταβολικῶς τὰς ἐπιτυχίας, τὰς δοπίας ἂν δὲν κατορθώσῃ, ἡττᾶται).

άκκουζατος ἐπίθ. Κεφαλλ. ἀκκουζάδος Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *accusato*.

1) Ὁ κατηγορηθεὶς, ὁ καταγγελθεὶς Ζάκ. 2) Ρητός, ὡρισμένος ἐκ τῶν προτέρων, ἐν τῇ χαρτοπαιξίᾳ καὶ τῷ σφαιριστηρίῳ Κεφαλλ. : "Εκαμά τρεῖς χαραβόλες ἀκκουζατες (δηλ. δρίσας ἐκ τῶν προτέρων διὰ ποίας κατευθύνσεως θὰ γίνουν). Πβ. ἀκκονζάρω.

άκκουζατωρας ὁ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Λατιν. *accusator*.

Κατήγορος, μηνυτής.

άκκουζατῶρος ὁ, Παξ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *accusatore*.

Ακκουζάτωρας, ὁ ίδ.

***άκκουμπεύω**, 'κουμπέγονω 'Απουλ. 'κουμπέγω 'Απουλ. 'κουμπέω 'Απουλ. 'κομπέω Καλαβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκκονμπῶ κατὰ τὰ εἰς -εύω ρήματα.

Ἐρείδομαι, στηρίζομαι.

άκκουμπημα τό, κοιν. ἀκκούδημα πολλαχ. ἀκκούμπ'μα Κυδων. Στερελλ. (Αἴτωλ.) ἀκκούμπισμα κοιν. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀκκούμπ'σμα Μύκ. ἀκκούμπισμαν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) ἀκκούμπιγμαν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκκονμπῶ. Τὸ ἀκούμπισμα καὶ μεσν.

1) Τὸ νὰ ἀκκουμβᾶ, τὸ νὰ ἐπερείδεται τις εἰς σταθερὸν σημεῖον ἔνθ' ἀν. : Τὸ ἀκκούμπισμα τῆς σκάλας 'ς τὸν τοῖχο κοιν. || Φρ. Ἀκκούμπ'σμα τοῦ δμιλίας (λόγος ἢ λέξις δίδουσα ἀφορμὴν εἰς δμιλίαν) Μύκ. 2) Τὸ ἐφ' οὗ τις ἐπερείδεται, ἔρεισμα, στήριγμα Κυδων. κ. ἄ.

άκκουμπητά ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀκκονμπιστά ἐνιαχ. ἀκκονδιστά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκκονμπητός.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ἐπερειδομένου, τοῦ στηρίζομένου ἔνθ' ἀν. : Σὰν τὸν μεθυσμένο πάει ἀκκονδιστά Κρήτ.

άκκουμπητὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκκονμπιστὸς πολλαχ. ἀκκονδιστὸς πολλαχ. 'κουμπιστὸς ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκκονμπῶ.

Ἐστηριγμένος : Ποίημ.

..... μοῦ φάνη 'ς τὸ παραθύρι ἀκκονμπιστὸς τοῦ παλατιοῦ πῶς ἥμουν ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. 125. Συνών. ἀκκονμπισμένος (ιδ. ἀκκονμπῶ).

άκκουμπητος ἐπίθ. Ηπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀκκονμπητὸς <ἀκκονμπῶ τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου.

'Ο μὴ ἀκκουμβῶν, διὰ μὴ ἐπερειδόμενός που καὶ μεταφ. διὰ ἀναπαύμενος : 'Ἐγὼ εἰμ' ἀπ' τὰ πρωὶ ὅς τὸ βράδυ ἀστατος καὶ ἀκκούμπητος (ἐργάζομαι ἀδιαλείπτως, ἀνευ ἀναπαύσεως).

άκκουμπιγά ἡ, Ηπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκκονμπῶ ὑποχωρητικῶς ἀντὶ ἀνακκονμπιγά τοῦ μπιγά τοῦ ἀρκτικοῦ α νομισθέντος στερητ.

Τὸ νὰ είναι τις χωρὶς ἀκκουμπιστήρι, ἢτοι χωρὶς στήριγμα.

άκκούμπιαστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκκούμπιαγονς Στερελλ. (Αἴτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀκκονμπιαστὸς <*ἀκκονμπιγάς τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ιδ. ἀ- στερητ. 2 α.

'Ο μὴ στηριζόμενος. Συνών. ἀκκούμπιστος.

άκκούμπιο τό, Ζάκ. ἀκκούμπι ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκκονμπῶ. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. γέλιο ἐκ τοῦ γελῶ, συχωρεῖο ἐκ τοῦ συχωρῶ κττ.

1) Ἐρεισμα, στήριγμα, ἀντηρίς. 2) Μεταφ. προστασία. Πβ. ἀποκκούμπι.

άκκουμπισγά ἡ, Τῆν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκκονμπῶ.

Αθροισμα πολλῶν δρακῶν σταχύων κατὰ τὸν θερισμόν.

άκκουμπιστέας ὁ, Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀκκονμπιστής. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,272.

'Ο ἀκκουμβῶν, διὰ μὴ ἐπερειδόμενός που.

άκκουμπιστήρα ἡ, ἐνιαχ. ἀκκονδιστήρα Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) 'κουμπιστήρα Κύπρ. κ.ἄ. 'κονδιστήρα Κεφαλλ. Κρήτ. κ.ἄ. 'κομπιστήρα Εύβ. (Οξύλιθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀκκονμπιστήρας ἡριός ἀνευ μεγεθυντικῆς σημ.

1) Τὸ ἐφ' οὗ τις ἀκκουμπῆ, ἔρειδε:αι, βακτηρία ἔνθ' ἀν. : Εἶναι γέρως καὶ στέκει μὲ τὴν ἀκκονδιστήρα Κρήτ. Ἀκκονδιστήρα σου ἔγινα ἐγὼ κ' ἐπεσες ἀπάνω μουν; Λακων. || Ἄσμ.

Κε ἀν δὲν μὲ 'ποστηρίζετε ὅλοι σας μὲ τὴν γύραν, ὡς τοὺς δύδόντα νὰ σᾶς δῶ δλους μὲ 'κουμπιστήραν Κύπρ. 2) Λίθος, ἐφ' οὗ τις ἀποθέτει τὸ φορτίον του χάριν μικρᾶς ἀναπαύσεως Πελοπν. (Λακων.)

άκκουμπιστήρι τό, ἀκκονμπιστήριν Ποντ. (Κερασ.) ἀκκονμπιστήρι κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ.) ἀκκονμπιστέριν Πόντ. (Κερασ.) ἀκκονδιστήρι πολλαχ. ἀκκονμπιστήρι Στερελλ. (Αἴτωλ.) κ.ἄ. ἀκκονδιστούρι 'Απουλ. (Τσολλιν.) ἀκκονμπιστούρι Καππ. (Σίλατ.) ἀκκονμπιστέρι Πόντ. ("Οφ. Τραπ. Χαλδ.) 'κουμπιστήριν Λυκ. (Λιβύσσ.) 'κονμπιστήρι σύνηθ. 'κονδιστήρι πολλαχ. 'κονδιστούρι 'Απουλ. (Σολέτ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ μεσν. ἐπιθ. ἀκκονμπιστήριος προσλαβόντος σημ. οὐσ.

1) Τὸ ἐφ' οὗ τις ἀκκουμπῆ, στηρίζεται, βακτηρία κοιν. καὶ Καππ. (Σίλατ. Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.): Γι' ἀκκονμπιστήρι μὲ πῆρες κ' ἐπεσες ἀπάνω μουν;

